

My víme, co si máš myslet o Putinovi!

evahrindova.cz/my-vime-co-si-mas-myslet-o-putinovi

Dívám se na rozhovor s Putinem, vedený režisérem Stonem a kladu si neodbytné otázky. Proč to je taková sláva a my odpůrci propagandy tomu ani nemůžeme uvěřit? Proč považujeme pomalu za disidentský čin odvysílání rozhovoru s člověkem, kterým se tady pomalu straší malé děti? Jedna kolegyně mi dokonce řekla: „Užívej si to, za chvíli už takové rozhovory nikdo nebude točit ani vysílat.“

20. 6. 2017 22:04 | Link: <http://www.evahrindova.cz/node/353>

Kam jsme se to proboha dostali? Oficiální představitelé parlamentních politických stran otevřeně straší Putinem, stejně tak novináři. Ale nikdo mu nedá prostor, nikdo se nezajímá o jeho postoje a názory a hlavně - nikdo nám nepřináší nezaujaté zpravodajství z Ruska. Už se bere automaticky, že někdo rozhodne, kdo je nepřijatelný a o takovém člověku už nemáte šanci nic zjistit. Je to zlý démon, ale nikdo vám není schopen říct proč. A už vůbec nedostanete šanci si názor udělat sami.

Všude jen propaganda. Je to až směšné, kdyby to nebylo zoufale smutné.

A tak zírám na film, kdy režisér klade Putinovi otázky a nechá ho mluvit, neútočí na něho, prostě se ptá. A Putin odpovídá. Neříká nic, co bych netušila, co bych vzhledem ke znalostem o způsobech naší propagandy netušila. Přesto je pro mě ten rozhovor přínosný. Je dobré vidět člověka, jak reaguje, jak mluví bez přípravy, jak gestikuluje. A vychutnávám si, že mi po dlouhé době nikdo nic nenutí – tu ho máš, dívej se a sama si udělej názor. Přemýšlej si sama o tom, co vidíš, slyšíš a udělej si názor. Je to tak úžasné, tak jiné.

Chtěla bych zase žít ve světě, kde se lidé respektují a mají k sobě úctu. Ostatně Putin to několikrát v různých souvislostech zmínil. Evidentně je to pro něho důležité. Líbil by se mi svět, kde se lidé poslouchají, starají se o své věci a svobodně se rozhodují sami za sebe – jednotlivci i země. To je totiž svoboda a tu my nemáme.

Těžko mít svobodu v zemi, kde obyčejný rozhovor, který jen dává prostor člověku, kterého všichni démonizují, působí jako téměř svatokrádežný čin. Těžko chtít po lidech, aby se chovali rozumně, když nemají pravdivé informace. Ani v těch nejzákladnějších věcech. Obklopeni informacemi už nevíme vůbec nic. Jak se člověk atakovaný nepravdou může rozumně rozhodovat? Jak může být svobodný? Když mu není dovoleno, aby si na věci udělal názor sám? Jsme jen otroci, kteří ani nedohlédnou za své mříže. A o světě okolo máme jen informace od těch, kteří nás vězní. Ne každý má chuť a sílu vyšplhat se po zdi k zamřížovanému oknu a rozhlédnout se.

Sama odmítám to, co mi nutí druzí. Nevěřím tomu, co nám předkládají o Rusku, nevěřím tomu, co nám vykládají o Číně, nevěřím tomu, co nám vykládají o Asadovi a Sýrii. Je v těch jejich pohádkách tolik nepřesností a nelogičností. Naposledy mě pobavil rozhovor s jedním čínským spisovatelem, kritikem režimu, který se nenechal dotlačit k tomu, aby špinil svou zem. A zásadně odmítl interpretaci o životě v Číně, kterou mu nutil novinář. Místo toho, aby

se ho ptal a poslouchal, co mu spisovatel o životě v Číně vypoví, tlačil ho ke zdi a k potvrzení toho, co se traduje o Číně u nás, především mezi kritiky prezidenta Zemana. Nepodařilo se mu to a údiv spisovatele byl zřejmý i z psaného textu. Styděla jsem se. Za toho novináře...

Žijeme v divném světě a divné době. Já věřím v rozum lidí a v jejich správné rozhodování, ale můžeme očekávat rozumné rozhodování lidí, kteří nevidí pravdu v celé šíři? Může se člověk, kterému je mnoho věcí zamlčováno, zodpovědně rozhodovat? A kdo je vinen – ten, který dělá špatné rozhodnutí na základě špatných vstupních informací nebo ten, kdo ty vstupní informace cenzuruje?

A toto je zamlčování, protože obraz Ruska a Putina, je po zhlédnutí krátkého filmu, dost jiný, než je nám vnucován. Nevím co s tím, je to obrovská propagandistická mašinerie a nedovedu si představit, že ji někdo dokáže porazit. Nevím jak, nevím kdy. Ale vím, že to není dobré. Ale taky vím, že pravda se nedá dlouhodobě potlačovat. Prostě vyplave nahoru, jako olej na vodu. A dokud budu moci, budu tomu pomáhat. I když mě budou stokrát blokovat. A vy to dělejte taky!

Eva Hrindová - momentálně po čtvrté zablokovaná na Facebooku, s nemožností publikovat blog na idnes:-)